

PHẬT-GIÁO LU'OC KHẢO

(Tiếp theo)

Viên-Hoành .

Trong bốn loại đất này, trước đây năm từ xuất hiện một ngày, ba loại đất này đã có mặt ở các địa phương này. Nhưng hiện nay thì có một loại đất mới được phát hiện tại các địa phương này. Đó là đất sét (clay) và đất sét (clay) và đất sét (clay).

[illegible]

Tướng thương không cùng như hổ
Tướng quân tinh duyên biết mấy ngo
Tướng hồng tòng quân che mặt m
Tướng dày các lũy bầm lún đất.

Đợi đến sáng, sáng lại chờ mãi.
Đợi đã hồi lâu ruột rối bời.
Đợi mảnh kiến sỏi nhành cây lóng.
Đợi ló hương dốt phất đưa lai.
Đợi cầu ô thước xây nên dịp.
Đợi chiếc thuyền tình ghé tới nơi.
Đợi gà keo san lông thỏ mồn.
Đợi tin sương, sáng lại chờ mãi.

(Sau sẽ tiếp theo)

Ngạt tôi đi. Không có tôi rồi
 lịch sử tàn lụi, mà cũng không
 có phép giáo dục đồng bang
 bảo vệ cho n n tá phải nở xôn
 x n tá cho giải thoát cõi lòng ức n n

H. v. Hiến

Một phen-như càng ngày càng lớn, thốt nên không mảnh, cho đến cùng chung trở về trên Đền-thiên. Khi ở thượng-thiên thì vương nhờ Thái-Tử lên nên cũng dễ thử nếm danh thế phổ trị, đến hôm thiên-diệu hưởng lộc, theo trên không mà xuống, đến chỗ cùng Thái-Tử rồi lần đến Tinh-phận-Vương mà nói với vua rằng: ta thử trước ở nghìn trong thế mới tháng, chia lại mới khỏi lệ, nay ta đang về trời lại càng khoái lạc hơn nữa, ta xin đưa cha về ta là sự lợi mà không hại, ấy là lợi mà mình ta mới thêm được, chứ không phải chết như người đời thường trong nhơn gian vậy. Khi vua lấy giữ danh Thái-Tử này cho đi ruột nó là Ma-kha-ba-xa-ba để nuôi dưỡng nó, rồi nói với em rằng: em là Di-mâu của Thái-Tử, Di cũng như em, vậy phải chịu cực mà nuôi em, rằng mà nuôi cho nó khôn lớn, lại vua phải chọn ba người hai người Thái-tử đang phụ nuôi với Di nó, làm đũa để bồng em, làm đũa để cầm đũa, làm đũa để cho ăn, làm đũa để đem cơm cho Thái-Tử vui chơi. Tinh-phận-Vương nghe theo lời, truyền ý như vậy. Khi ấy Di-mâu cùng với hai vua và vợ, chúng đi đến núi Di-mâu mới Thái-Tử thì như một trời mặt-trắng, từ miệng mặt cho đến rốn thì dài hơn nửa, Di-mâu mới Thái-Tử và theo như lời dạy, lại đi như cây Nô-câu da, trông nhảm chí đất tới vậy, đến lần một nhảy hết đất, đến lần hai lần nên cây Đại-thụ cả vừng, mà kể từ sinh Thái-Tử những năm, trong đời Tinh-phận-Vương, như là của tiền châu báu với ngựa trâu dê, càng ngày càng sinh nhiều, càng ngày càng lợi lộc.

Từ đó về sau rồi, các nhà Thích-giáo, đến đầu vua Tinh-phận-Vương, truyền rằng: xin phải làm Thái-Tử yết nam Thiên-miêu dạng càn chung kết cho Thái-Tử. Tinh-phận-Vương nghe lời truyền báo Ma-kha-ba-xa-ba đi, phải đem Thái-Tử qua yết Thiên-miêu dạy cùng-như phải trâu dê sữa sắn cho Thái-Tử, rồi Tinh-phận-Vương đem Thái-Tử lên xe ra đi, cùng các đại-thần và Thích-thứ quyền thuộc kẻ sát người truyền họ tá thế hầu vâng dốt hương rất bông thơm cùng dâng sớ. Xe voi xe ngựa rầm rầm đi cả đông, quân già chống biết là ba nhiều, kẻ che lưng người cầm phan nhiễu nức nở mà men vui vẻ. Vua lệnh cho thiên-phật ở trên không cải thiện lộc xuống. Khi Tinh-phận-Vương đi thì ông nghi chửi tên. Khi tới Thiên-miêu thì vua dâng Thái-Tử vào, mỗi bước vào khỏi ngực, cả hình cốt chừ-thiền thì trong miếu đứng ngồi trên bàn đến đứng dậy hết mà trước Thái-Tử, và đứng càn cùng. Khi ấy trong hội trăm người chung nhơn đều vui mừng hơn hết. Tại Ca-tỳ-la quốc khi ấy có sáu mặt châu đổng, chư thiên hình tượng đi khắp bốn hướng, đến được kinh rầm Thái-Tử như một quốc, lại càn như biển cả, cũng đông như các đức Từ-Đi, chẳng nên cùng kinh chửi ta, oai lực của người còn hùng càn, đến chúng ta nữa. Kế đến làm Thái-Tử thì dạng đại lợi, nếu ngu mà bỏ những điều kiện cốt thì đại hưởng phúc. Khi Thái-Tử vào miếu không biết bao nhiêu là chư thiên nhơn dân, đến đây cả lòng A-nậu-la tam-diệu tam-bồ đề.

(Sau sẽ tiếp theo)

D. P. T. B.

Tình thế vậy, song còn lo một nỗi. Hồ Tôn đã cuộc chưa yên, việc chiến tranh chưa dứt ngay nào cho gọi được. Mỗi lo tình thế đó, kế dụng công-vấn của Lưu Lượng-Hồng gởi lại, nói các quan Lưỡng-sự của các nước, vùng vùng hình thức của công-sự chịu nhàn. Vô-sương và Hồ Tôn-khôn là đại trung-lập, chẳng dưng lấy chỗ ấy mà làm chiến địa nữa. Nên để giữ gìn thanh-mạng và từ-sông của các nước khác. Nên suy lại ra đời. Hồ Tôn đã quyết một quyết chiến nhiều lần, vào vào thành Hung-nam, nên dụng như vậy. Vô-sương và Hồ Tôn-khôn cũng đang yên đó. Nên cho Thành-thị-mã và Lưu-nhơn-chủ Vô-sương và Hồ Tôn-khôn cùng lập kế chống phạt tác binh thế.

Tự lại Võ-xương, Hồn-khẩu
yên, Nam-kính thân dạng thì lữ t
đá lữ rồi, đến một ngày không
chức Tổng thống để cầm quyền,
cứ khi giao chức với các nước cho
người làm chủ thì bất tiện. Song
chức Tổng thống nên chăng phải
Tôn-Van thì không ai cho xứng, vì
Tôn-Van lãnh nhứt rất có lòng thiết
Cáo-mạng, đã lữ rồi kẻ trong ngu
người cũng si-thường, cũng đư
nguồn. Mà trước đã có danh đây
nói đã sập lo vỡ nước, sao đến n
mình cũng chưa vỡ, suy thì nghĩ
rồi sai người đi hỏi do tin tức. Ch
hiếp đi đến do dạng đây tiếp c
Tôn-Van gởi lại, thì để Hương-c
là bởi Tôn-Van về thì Hương-c
Chỉ trong đây tiếp thì thấy Tôn
Sở dĩ tâu qua Thượng-hải Văn
Khí và Thuyền-Hung biết Tôn-V
đã tại rồi, muốn diện thông báo
Lê-nguyên-Hồng và Trình độ
hay, lại muốn diện hiệp nghị với
Đế-Quân-Chi-Mô lo việc ngu
Tôn-Van hỏi quẻ.

DANH DẤY THIỆP

Đề như vậy:

NHỊ-THIÊN-ĐƯƠNG

Cholon

DẤY THIỆP NỔI

55 653

NHI-THIÊN-ĐƯƠNG

DAI DƯỢC PHÒNG

38, Rue de Canton, 38 - CHOLON

CÓ BÁN CÁC THUỐC CAO ĐƠN HUỖN TÂN HẤT THẦN HIỆU NHƯ SAU NÀY:

VĂN-ÔNG-NHỊ-THIÊN-ĐƯƠNG

Dầu này vốn của Ông Y-SANH VI-TE-SANH đã dày công tìm kiếm các thứ thuốc nơi các danh-sa, đem về bản thân chế luyện nấu ra ki lượng, thiết nó có sức đuổi phong, trừ hàn, tán nhiệt, công hiệu lạ lùng, bất cứ nơi đâu chứng ngoại khoa thấy đều lành nghiệm, các ông có mua thì xin phải nhún cho ki cái nhãn hiệu Ông PHÁP-MẬP của tiệm NHỊ-THIÊN-ĐƯƠNG thì mới khỏi lầm lẫn đi.

Chữ trị các chứng kể ra sau này:

1° Bốn mùa cảm mạo, nhức mỏi nhức đầu, tay chân bại liệt, trắng trẻo trong họng, cảm nhàn khi độc, trong uống ngoài thoa, thấy đều được.

2° Trào trực, đau bụng, ăn uống không tiêu, sinh bụng ợ chua, lòng như lửa đốt, trong ruột quặn đau, ngoài thoa trong uống, thấy đều được.

3° Bám lên chân ngứa, bắt lính nhơn sự, hăm rặng ngứa ngứa, tức thì phải dùng dầu này mà thoa nơi phía trong mồi, và thoa luôn nơi mông lưng, thoa dưới cổ hai bên cuốn bụng, phải thoa cho thường thì khỏi bị ngứa.

4° Ho hen khô khè, đàm lên chặn, ngứa, hơi thở không được thông, thì

phải lấy dầu này mà thoa nơi cuốn họng và trước ngực cho thường, lại phải nhún chừng 10 giọt dầu vào một chén nước sôi mà uống thì thấy hiệu nghiệm.

5° Đờn bà nằm bếp mà hay xây xẩm, hoặc nhức đầu đau bụng thì phải lấy dầu này mà thoa 2 bên mông lưng, trên ngực, dưới bụng, rồi cũng coi theo cách nói trên đây mà uống thì thấy sự hay. Hoặc lúc có thai mà đang thường dầu này thì lại càng tốt lắm.

6° Con nít mà bị kinh phong mửa tả, ngày đêm la khóc, hoặc hay ợ sữa, trong ruột có phong, ngoài thoa trong uống hiệu nghiệm như thần.

7° Đi tàu đại sóng mà mửa, hệ biếng mà đang dầu này thì ắc là an nhiên vô sự.

8° Hoặc bị đau phong đau nhức, hoặc bị phong thấp tay chân nhức mỏi, hoặc bị phong hỏa mà đau răng, phải dùng thứ dầu này mà thoa xai nơi ngứa chỗ đau thì ắt hết liền.

9° Nhưng là vô danh thuốc độc, các thứ ghê ghê, con nít bị thối độc mà sanh ghê, ngứa ngứa cả mình, hoặc bị muỗi cắn, hoặc bị sâu cắn; cứ dùng dầu này mà thoa thì thấy hiệu nghiệm.

Cách dùng:

Người lớn mỗi lần từ năm giọt tới mười giọt, con nít, mỗi lần từ từ một giọt đến năm giọt, phải pha với nước trà hay là nước sôi mà uống.

Giá mỗi ve là..... 0520

HÓA-ĐAM-CHỈ-KHAI-TÂN

Thuốc ho

Thuốc ho này của Ông Vi-Te-Sanh ra công lên non nơi tìm kiếm các thứ thuốc tài bảo chế ra thứ thuốc ho này trị các bệnh ho: ho gió, ho lao, ho tởn, ho ra huyết, ho lã năm, và bệnh tức.

Dầu ho để dành cho thế mấy uống thuốc này trong nửa giờ thì bớt, vài ngày đã lành bệnh.

Cách dùng:

Người lớn mỗi ngày uống 1 gói thì trừ được các bệnh và bỏ huyết.

Như người lớn mỗi ngày uống 1 gói khi ăn cơm rồi, hay là đang khi ho, thì uống với nước trà.

Còn đơn bà có chứa uống nửa gói. Và con nít chừng ba tuổi cho đến 6 tuổi, 1 gói phải làm 4-6 tuổi cho đến 12 tuổi, một gói phải làm 3; 12 tuổi sắp lên uống nửa gói.

Có ăn: « đồ chiên xào, trái cây, rau sống, đồ cay và rượu, mấy món đó chẳng nên dùng tới.

Giá mỗi gói 0515, — 10 gói... 1540

THẦN HIỆU NHÂN DƯỢC THUỶ

Phàm con người sanh ra ở đời, trong ngũ quan thì có cặp con mắt là một vật chi yếu hơn hết, nếu không cần thận, dễ cho đến rủi ro mà hư cặp con mắt đi rồi thì phải khôn khổ chung thân. Bởi đó cho nên tiem tôi đã hết lòng nghiên cứu những phương pháp điều mà chế ra một thứ thuốc nước rất hay, để trị các chứng bệnh con mắt, hoặc bị phong-nhiệt mà sanh nhàn, hoặc sưng, hoặc đỏ, nhứt nhứt xốn xang, hoặc sợ chói mà không dám mở mắt, hoặc có màng, hoặc có cườm như ban nhãn hoàn thấy đều được.

Cách dùng:

Mỗi ngày thường nhỏ vài ba lần vào con mắt, ki uống rượu cũng ắc đồ chiên xào nóng này.

GIÁ

Mỗi ve lớn là... 1800

Mỗi ve nhỏ là... 0 30

NHỊ-KHOA-CÁNG-CO-TÂN

Chữ trị con nít cấp mạng kinh phong, cũng các chứng bệnh của con nít kể ra sau này:

Cảm mạo thường hàng, mũi nhò, mặt đỏ, bị đờn ngăn chặn, con mắt

lã lã, hoặc trợn trắng, căng rặng, cứng hàm, bắt lính nhơn sự, miệng, môi tròng khi, trong ruột đau thắt, hơi thở khô khè mà lã lã ra ho, hoặc khò khè đêm và giật tay giật chân, đường đại huật bón, hoặc miệng mồm khô khan lại hay khát nước, ắc là chứng CẤP-KINH-PHONG phải dùng nước trà mà uống với thuốc tán này.

Còn thoát nóng, thoát lạnh, khi nửa khi tả, rút tay rút chân, da mặt xanh vàng mét, óan gầy, khô khè, ợ sữa, ăn uống chẳng được, hoặc khan không có nước mắt, đêm ngủ con mắt không nhắm, đường đại, đường tiểu không tốt, tay chân lạnh ngắt, rét lâu chẳng hết, ắc là chứng MANG-KINH-PHONG phải dùng nước gạo mang mà cho uống với thuốc tán này lập tức thấy hiệu nghiệm.

Cách dùng:

Con nít trong tháng tới 3 tháng uống mỗi ngày 1 gói phải làm 2 lần. Từ 4 tháng tới 12 tháng mỗi ngày một gói. Từ 4 tuổi sắp lên, mỗi ngày uống 2 lần mỗi lần 1 gói. Còn con nít ngày thường muốn nó ăn chơi thì mỗi ngày cho nó uống nửa gói, uống với nước trà thì trừ được các chứng bệnh và mạnh mẽ trong mình.

Mỗi gói giá là..... 0325

THẦN HIỆU PHÁT LÃNH HUỖN

THUỐC NÓNG LẠNH

Trị bệnh nóng lạnh, bệnh rét, mửa bẹch, ban đầu, cảm mạo sương lạnh, phát nóng, phát lạnh, hoặc nóng mà mang, hoặc lạnh, miệng khô, té chỉ mới một, ăn uống không tiêu.

Cách dùng:

Người lớn mỗi ngày uống 1 gói là 14 hườn, uống với nước trà. Còn con nít một tuổi uống 1 hườn, 2 tuổi uống 2 hườn, 3 tuổi uống 3 hườn.

Con nít mấy tuổi thì uống theo mấy hườn, tới 14 tuổi thì uống theo như người lớn uống 14 hườn mà thôi.

Như bệnh rét thì phải uống trước hơn 2 giờ đồng hồ khi chưa có phát rét.

Có ăn: « rau sống, trái cây, đồ nguội lạnh, mấy món đó chẳng nên dùng tới. » Làm y theo như vậy, dần dần bệnh hết, hết uống thuốc này vài ngày thì hết bệnh.

Người thường mỗi bữa sớm mai uống 5 hườn bỏ thần. Hay nhàn nhàn cái nhãn ÔNG-PHÁT, hiệu Nhị-Thiên-Đương, thì mới phải là thuốc thật khéo làm cho giỏi.

Giá mỗi gói..... 0515

AI MUỐN LÀM GIÀU

Bỏ ra 20 quan mà may ra được

500.000 quan

Mua một cái trái-đơn của Công-TY PANAMA có rút số để hoàn lại (Obligation Panama) hoặc mua trái-đơn này 20 quan, còn thì mỗi tháng rút số, rút trong 15 tháng theo như lệ định trong luật. (Như vậy mỗi ngày để dành mấy s, có thể trở nên giàu có được.)

Hà nập tiền lần đầu là được ngay cái số trái-đơn mà riêng mình được quyền sở-hữu, như là mình đã nộp hết tiền rồi vậy, và đến lúc trái-đơn trúng số về số nào mà mình được lãnh nguyên cả tiền ấy. Mỗi trái-đơn trước sau thế nào cũng trúng một số ít nhất 1000000 franc, không có thì cũng được hoàn lại là 200 quan. Mỗi năm có bốn lần rút số, số trúng trúng mỗi năm hơn 3 triệu quan.

Như vậy mua trái-đơn thế nào cũng lợi, không khi nào thiệt

CÓ NHỮNG LỚ SAU NÀY

130 15	500.000 quan	260 15	5.000 quan
130 15	250.000	1.320 15	2.000
200 15	100.000	13.200 15	1.000
230 15	10.000	1.700.900 trái-đơn hoàn lại	400

Nếu có trái-đơn được rút số mà mình trúng số thì phải rút ra rút tiền. Các số được lãnh nguyên tiền, không phải trừ phí tổn chi cả. Mỗi lần rút số sẽ nhún được một cái bảng kê số trái-đơn trúng số, không phải trả tiền. Các số sẽ trúng bằng ấy đúng với cái trái-đơn để tại nhà ngân hàng, các nhà có trái-đơn có thể đến xem được, theo như định khoản trong bản luật riêng ngày 12 Mars 1900. Bản luật ấy là một bản luật bảo chứng, giữ gìn cho các nhà có trái-đơn, không có điều gì phải nghi ngờ cả.

Năm nào cũng có 15 Février, 15 Mai, 16 Août, 15 Novembre thì rút số. Các ngày này 4% các cuộc rút số ấy thì mỗi ngày 20 quan đến nhà BANQUE NOUVELLE, 8 Rue Papère, MARSEILLE, France

Xưởng thợ-mộc, chạm và căn hiệu là:

“MICHEL NGUYỄN-HIỆP-HÒA”

Tại Lữđiêu Quai E. Outrey

Có đóng sẵn đủ các thứ bàn, ghế, tủ, văng v. v. toàn bằng cây Trắc, Cẩm-lai, đỏ và có đủ thứ mặt đá Cẩm-thạch lớn nhỏ và lành lặn theo kiểu.

Đã hơn 15 năm nay các nơi đều nghe danh và được vừa lòng cũng khen ngợi luôn. Có sẵn nhiều món rất xinh đẹp, để cho quý ông muốn chọn đồ khéo lạ. Muốn đặt đồ cho khéo và vừa ý, thì nên gọi thợ mà thương nghị với Xưởng-thợ-mộc-này.

ĐỒ CĂN, ĐỒ THÊU VÀ HOA-LY

Bán tại tiệm

TRẦN-QUANG-NGHIÊM

Đường Espagne, số 200 (góc chợ mới), Saigon

GIÁ RẺ:

Tiệm này có trữ đủ các đồ CĂN ĐUNG VÈ ĐÈN KHI như DÂY ĐÈN BÓNG ĐÈN, QUẠT MÁY ĐIỆN, BÀN ỦI ĐIỆN v.v. và đủ các kiểu ĐÈN THẤP BẰNG DẦU SÁNG VÀ DẦU LỎA CỎ MĂNG SÔNG và HÀNG TỰ LỰA BẮC-KY.

Bán sỉ và bán lẻ giá rẻ.

CÔNG TÂN BÌNH CÀNG ĐƯƠNG QUÀ CÔNG TY

Số 85-87 đường Marins - Cholon

ĐÃ NGON MÀ HẠP VỆ-SANH

Sự học của đời này, đầu đầu cũng chú trọng về phép vệ-sanh, mà như là các món thực-phẩm.

Bổn hiệu đã chế ra nhiều thứ bánh ngọt và trái cây muối đường, hơn hai mươi món, đã ngon dịu thơm tho mà dễ ăn không hư không ăm, là một món ăn rất hợp phép vệ-sanh vậy. Xã-hội yêu dùng và khen ngợi các thứ thực-phẩm của bổn hiệu kể trên đó là một món thực-phẩm cao-thượng hơn các thứ bánh khác xin chớ quên quan cố.

Các TÍNH NAM-KY và PROM-PENH ĐỀU CÓ TIỆM ĐẠI-LÝ.

TIEU-THUYẾT

CAY DẰNG MÙI DỜI

(Tiếp theo)

— Xưởng Cánh làm gì? Tôi đến đây là có ý muốn kiếm con Liên dạng tham mồi cho... —

— Ấy! Em đừng có cãi. Bà Hội-dồng đây qua đưa em xuống nhà hàng dưới Cánh mà nghỉ, rồi sáng mai bà đưa con Liên xuống tham mồi, chờ đây chờ em về nhà không được. Em đừng có ngại gì hết. Không hại gì đâu. Đến đi kẻo khuya rồi xuống nhà hàng kêu cửa khó lắm.

Thằng Được kêu thằng Bì hiếu đem đồ đạc để trên xe, rồi hai đứa leo lên ngồi đưa đến người đàn bà ấy. Tên đánh xe ngồi dưới thùng xe dục cương quất ngựa chạy như gió.

Đường tuy quanh quèo, song ban đêm không có ai đi, nên xe chạy vững, gió thổi lạnh lạnh. Gần chính giờ xe xuống mồi tới Cánh-Thơ, chạy vòng lại đậu trước nhà hàng lớn. Người đàn bà ấy leo xuống rồi đi thẳng vào nhà hàng. Thằng Được ngồi vào nhà hàng thì thấy đèn khí đốt sáng trưng, có một người mặc đồ tây đứng đợi tại cửa mà đón ra ngoài đường. Người đàn bà ấy vào nhà hàng nói chuyện với người mặc đồ tây đó một hồi, không biết nói chuyện gì, mà người ấy chạy ra nắm tay hai đứa nó dắt vào, bỏ nệm nó hết sức. Người đàn bà ấy nói với chúng nó rằng: «Thầy này là chủ nhà hàng. Bà Hội-dồng đây qua đưa hai em xuống đây mà nghỉ. Hai em muốn ăn uống vật chi cũng được hết thầy. Song bà cần dặn hai em phải ở đây chờ đợi có đi đâu. Để rồi nói dọn phòng rồi hai em lên mà nghỉ.»

Nói dứt lời rồi dắt hai đứa nó vào nhà hàng rằng: «Bà Hội-dồng hiếu tới

nói với thầy phải hết lòng giúp cho bà. Hai em nó muốn ăn uống, muốn mua vật chi thầy cũng phải làm cho vui lòng nó. Tồn hao hao nhún bà Hội-dồng trả hết cho, không sao đâu mà ngại. Thầy nhớ nghe hén, đừng có cho đi đâu đâu.» Người đàn bà ấy nói rồi liền biểu cho ra xe xách đồ của hai đứa nó đem vào rồi mới từ giã lên xe mà đi.

Chủ nhà hàng dắt hai đứa nó lên lầu, đem vào một cái phòng rộng lớn, có giường sắt, nệm ruột gà, mùng lưới, trải trải trắng trẻo, có bàn mặt đá, có bàn rửa mặt, có tủ kiến, có ghế to-nô, mà lại có một bộ bàn ghế bằng gỗ rất đẹp. Thằng Được đứng trước cửa phòng, nhìn vào phòng, thấy chủ nhà với hai đứa nó bước vào thì làm rớt rồi chạy xuống xách đồ đạc đem lên phòng. Hai đứa nó ngồi chờ chủ nhà rằng có khách mới ông xuống nói chuyện. Ông chủ nhà đứng lên liền hai đứa nó ở đó mà nghỉ, nếu muốn ăn uống vật chi thì cứ kêu bà mà đây nó làm cho.

Chủ nhà hàng đi xuống rồi thàng bởi cũng bước ra khắp cửa phòng lại.

Thằng Được với thằng Bì đi lại đứng tại cửa sổ mà ngó ra thì thấy sông rộng mênh mông, có một chiếc ghê lớn chèo ngang, mà xa xa lại có một chiếc tàu đốt một bên thì đèn đỏ, một bên thì đèn xanh, kéo theo sau một đoàn ghê, chiếc nào cũng có đốt một cái đèn nên xem đẹp lắm. Gió thổi lùa lùa mát mẻ, thằng Được đứng ngó một hồi rồi day lại vào vai thằng Bì mà hỏi rằng:

— Cái gì mà kỳ vậy này?

— Cái gì ở đâu?

— Tại sao bà Hội-dồng đưa mình xuống đây mà lại đem chủ nhà hàng phải ăn cơm sên sọc mình như vậy?

— Mấy quen với bà mà này không biết thì tạo làm sao mà biết được.

— Tao sợ là muốn dục con Liên nên bày mưu kế chi đây.

— Bà làm sao mà dục được. Tao không lo; nếu bà dục nó thì mình đến quan mà thưa hỏi cho.

— Có phải nó là em ruột mình đâu mà mình thưa được.

Hai đứa đương nói chuyện, thỉnh thoảng thì một cửa sách vở một bình nước trà để vô trong đó rồi hỏi rằng: «Sao hai cậu không lên giường nằm mà nghỉ?» Thằng Được ngó lại cái giường thì thấy mùng nệm trắng rồi ngó lại áo quần thì thấy đồ dây lăm lăm trong lòng lấy làm ắc ngại. Song càng gượng mà đáp rằng: «Để đứng đây chơi một chút.» Thằng Bì lại hỏi: «Hai cậu muốn ăn uống vật chi hay không? Ông chủ dặn tôi hai cậu muốn dùng vật chi tôi cũng phải lấy hết thầy, vậy hai cậu muốn ăn uống vật chi thì nói, không có sao đâu mà ngại.»

Thằng Được nghe nói thì ngó thẳng đi và đứng ngẫm nghĩ một hồi rồi hỏi: «Nên có vậy, thôi anh cho hai ly nước đá nóng chơi.» Thằng Bì cười châm chọc mà nói rằng: «Nước đá lạnh ngắt ngon lành gì mà uống. Hai cậu muốn uống sữa nước hay

không? Nếu hai cậu chịu thì tôi làm hai ly sữa nước rồi tôi bỏ nước đá vô uống mới khỏe.» Thằng Được gật đầu lia lịa và nói rằng: «Được, được, nếu có sữa uống thì tốt lắm.»

(Sau sẽ tiếp theo).